

دلوخته همسر شهید فرهنگی جنگ رمضان

محمودم، همسر شهید تشنه لبم همیشه بیاد هستم، بدان که راهت ادامه دارد....

به گزارش پایگاه خبری تصمیم ۲۴، دلوخته همسر شهید فرهنگی جنگ رمضان

بسم رب الشهداء و الصدیقین

سلام به روح پاک و ملکوتی رهبر شهید مظلوم امت اسلامی، و روح بلند پاک همه شهدای جنگ رمضان که به دست آمریکا و اسرائیل جنایتکار، به آسمان، پر کشیدند.

دلوخته ای تقدیم میکنم به همسر مهربانم، محمود عزیزم

سلام :

سلامی به بلندای آسمانی که روح بیقرارت را مأمن و مأوای خود ساخت.

سلام همسر مهربان و همدم و مونس تنهایی ام

همدم زیباترین لحظه‌های زندگیم

سلام، حالت چطور است؟

حتماً خوبی عزیز دلم.

چند روزی ست خانه بی‌تو سرد و خاموش مانده؛ نبودنت مثل سایه‌ای سنگین بر دل من نشسته است.

دلم برای دست‌هایی تنگ شده که همیشه پناه من بودند، برای صدای آرامت که خستگی را از جانم می‌برد، برای لبخندی که از هر صبح، روز تازه‌ای می‌ساخت.

قریب به ۴۰ روز از آخرین دیدارمان سپری گشت و من همچنان ناباورانه زندگی را بدون تو تجربه می‌کنم.

دل من تا ابد به میزبانی دل نوشته‌های مهربانیت گرفته شده، آن همه شور و محبتت را، آن عشق و علاقه ات را با کدامین جملات بیان کنم، چگونه عظمت روح لطیفت را به وادی توصیف بکشانم.

محمود عزیزم:

چطور همه زیبایی‌های وجودی ات را به روی صفحات کاغذ بیاورم، حال که تو در آسمان آبی ابدیت به خرمی سیر می‌کنی.

تو با تمام عظمتت همیشه خود را حقیر می‌خواندی بی‌خبر از آنکه تو عزیز خدا بودی.

خدا قلبت را به روی حقایقی از جنس نور گشود، این را از آرزوهایت، خاص دیدار رهبر شهید عزیزمان متوجه شدم که به همراه امام مان رفتی و به زیارتشان نائل آمدی و همچنین دل نوشته‌های عارفانه ات سندی ست برای اثبات عزیز بودن، برای خاص بودن و من به مقام تو غبطه می‌خورم.

عزیزدلم:

ندیدی چگونه از باورم نمی‌گذشت خبر نیامدنت، ندیدی چه حالی شدم از فراق همیشگی ات، ندیدی چگونه با دیدن پسر دلندامان امیرحسام بابا، چطور خون به دلم میشود و دم بر نمی‌آورم...

درآخین دیداری که باهم داشتیم و آن لحظه غم‌انگیز خداحافظی، اصلاً" باورم نمی‌شد که این بار رفتنت بازگشتی را به همراه نخواهد داشت.

آن شب قبل از رفتنت، تو، درت‌وتاب پرکشیدن بودی و من در تمنای برگشت دوباره از سر کلاست، اما گویا هردو یک احساس مشترک داشتیم و آن اینکه فهمیده بودیم شاید این دیدار، دیدار آخرمان باشد و من برای دوباره دیدنت باید صبری به درازای قیامت آرزو کنم.

اما می‌دانم که روح تو در خانه حاضر است و مرا دلداری می‌دهد.

تو شهید شدی که تا ابد زنده بمانی

اکنون تو بر خان گسترده الهی مهمان هستی و از این رو، من شاد و خوشحالم و شهدشهادت تو، فضای خانه را معطر نموده.

اگرچه از نعمت وجودت محروم مانده ام اما دلم به مقام شهادت تو خوش است.

نه آرام میشم از گریه.....

نه یادت می‌ره از یادم....

همیشه بیادت هستم محمودم، همسر شهید تشنه لبم، بدان که راهت ادامه دارد....

راستی عزیزدلم اگر کربلا هستی برای ما هم دعا کن!!!!

«والعاقبه للمتقین»